

ZASADY TWORZENIA PRZYPISÓW I BIBLIOGRAFII W „OCHRONIE ZABYTEKÓW”

W „Ochronie Zabytków” stosowany jest styl oxfordzki.

PRZYPISY

Monografie:

Autor, *Tytuł*, seria wydawnicza, miejsce i data wydania, numer strony.

B. Rymaszewski, *Polska ochrona zabytków*, Warszawa 2007, s. 55.

M. Minich, *O nowy typ muzeów sztuki*, *Klasyki Teorii i Historii Sztuki*, Kraków 2018.

Artykuły w wydawnictwach zbiorowych:

Autor, *Tytuł*, [w:] *Tytuł tomu*, redaktor tomu, tytuł serii, miejsce i data wydania, numer strony/zakres stron.

R. Cebula, *Ochrona prawna cmentarza żydowskiego w polskim porządku prawnym*, [w:] *Żydzi na Górnym Śląsku i Zagłębiu Dąbrowskim*, red. D. Rozmus, S. Witkowski, Kraków 2011, s. 195.

K. Pawłowski, *Zasady ochrony, odbudowy i rewaloryzacji historycznych zespołów urbanistycznych*, [w:] *Zabytki urbanistyki i architektury w Polsce*, t. 1, *Miasta historyczne*, red. W. Kalinowski, Warszawa 1986, s. 48-72.

J. Roguska, *Warszawskie echa nowych koncepcji w planowaniu zabudowy czynszowej na początku XX wieku*, [w:] *Architektura dawna a współczesność*, red. W. Puget, *Studia i Materiały do Teorii i Historii Architektury i Urbanistyki*, t. 16, Warszawa 1982, s. 85-101.

Czasopisma:

Autor, *Tytuł artykułu*, „Tytuł czasopisma” i rok wydania, numer czasopisma, numer strony/zakres stron.

R.G. Nowicki, *Poznanie turystyczne jako element ochrony wartości dziedzictwa kultury*, „Ochrona Zabytków” 2016, nr 2, s. 110.

W przypadku podania tomu lub rocznika czasopisma, należy stosować zapis cyframi arabskimi (niezależnie od tego, jak zapisano w wydaniu), wg wzoru:

R.G. Nowicki, *Poznanie turystyczne jako element ochrony wartości dziedzictwa kultury*, „Ochrona Zabytków” 2016, R. 69, nr 2, s. 110.

Gazety:

Autor, *Tytuł artykułu*, „Tytuł gazety”, data publikacji.

M. Nogaj, *Burmistrz kazał posprzątać po Niemcach*, „Gazeta Wyborcza”, 5 września 2013.

Źródła internetowe:

Odnosińki bibliograficzne do źródeł internetowych należy tworzyć analogicznie do innego typu źródeł, podając: autora tekstu, nazwę strony/portalu www (bez cudzysłowu), datę publikacji i

inne informacje istotne dla zidentyfikowania źródła. Adres internetowy źródła oraz datę dostępu należy podać na końcu opisu bibliograficznego, po średniku.

P. Woś/mro, *Zniszczone XVIII-wieczne nagrobki niemieckich rodzin szlacheckich w Słupsku*, Radio Gdańsk, 24 grudnia 2016; <https://radiogdansk.pl/wiadomosci/item/54416-zniszczone-xviii-wieczne-nagrobki-niemieckich-rodzin-szlacheckich-w-slupsku> [dostęp: 11.04.2019].

A. Gajc, *Placemaking jako metoda pracy z lokalną społecznością*, Samorząd.nid.pl; https://samorzad.nid.pl/baza_wiedzy/placemaking-jako-metoda-pracy-z-lokalna-spolecznoscia/ [dostęp: 26.05.2021].

Prace niepublikowane:

Po opisie bibliograficznym należy umieścić zapis „mps” (maszynopis) lub „rkps” (rękopis) oraz informację o miejscu przechowywania, np.:

A. Pawłowski, *Dokumentacja z badań nad podłożem gruntowym i sposobem fundamentowania ściany zachodniej skrzydła zachodniego, prowadzonych metodą szybików górniczych w 1990 r.*, Malbork 1990, mps w archiwum Muzeum Zamkowego w Malborku.

Zasady ogólne:

W przypisach stosujemy określenia i skróty łacińskie: ibidem, idem, op. cit., et al. i inne.

Oznaczenie rocznika i tomu należy podawać cyframi arabskimi, niezależnie od tego, jaki zapis przyjęto w publikacji (R. XXI, t. IV – NIE; R. 21, t. 4 – TAK).

Numery stron należy podawać w takiej wersji, jaka została zastosowana w przywoływanej publikacji, np. s. 22-31; s. IV-XXIII.

Elementy takie, jak miejsce wydania, tom, rocznik, redaktor i inne należy podawać w wersji przyjętej w przywoływanej publikacji, np.: London 2018; München 1981; ed. J. Smith; 2nd ed.; Vol. 3; Bd. 1.

BIBLIOGRAFIA

- Sposób podawania źródeł w bibliografii jest analogiczny do sposobu tworzenia przypisów, z tym wyjątkiem, że inicjał imienia autora należy umieścić po nazwisku.
- Pozycje porządkowane są **alfabetycznie według nazwisk autorów** lub – w przypadku braku autora – według tytułu.
- W przypadku artykułów w czasopismach i wydawnictwach zbiorowych należy podać zakres stron.
- Jeśli przywoływany w artykule materiał tego wymaga, wskazany jest podział na kategorie źródeł, takie jak:
 - Dokumenty i akty prawne / Akty prawne,
 - Materiały archiwalne,
 - Literatura (w tym artykuły i książki opublikowane w Internecie),
 - Źródła internetowe (strony i portale internetowe).
- W przypadku źródeł w alfabecie niełacińskim należy zastosować **transliterację** (nie transkrypcję) zgodnie z normą polską (tablice dostępne w słowniku ortograficznym PWN).

Przykładowa bibliografia:

Dettloff P., *Odbudowa i restauracja zabytków architektury w Polsce w latach 1918-1939. Teoria i praktyka*, Kraków 2006.

Gospodarczy bilans otwarcia polskiej niepodległości w 1918 roku, red. T. Głowiński, M. Zawadzka, Wrocław 2018.

Łakomska B., *Meble koreańskie jako przykład wiecznie żywej tradycji rzemiosła artystycznego*, [w:] *Kultura materialna i jej symboliczne aspekty*, Gdańsk 2019, s. 114-143.

Nowicki R.G., *Poznanie turystyczne jako element ochrony wartości dziedzictwa kultury*, „Ochrona Zabytków” 2016, nr 2, s. 105-127.

Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich, t. 3, Warszawa 1882.